

تراپ اطلاعاتی‌ها را پای کار می‌آورد

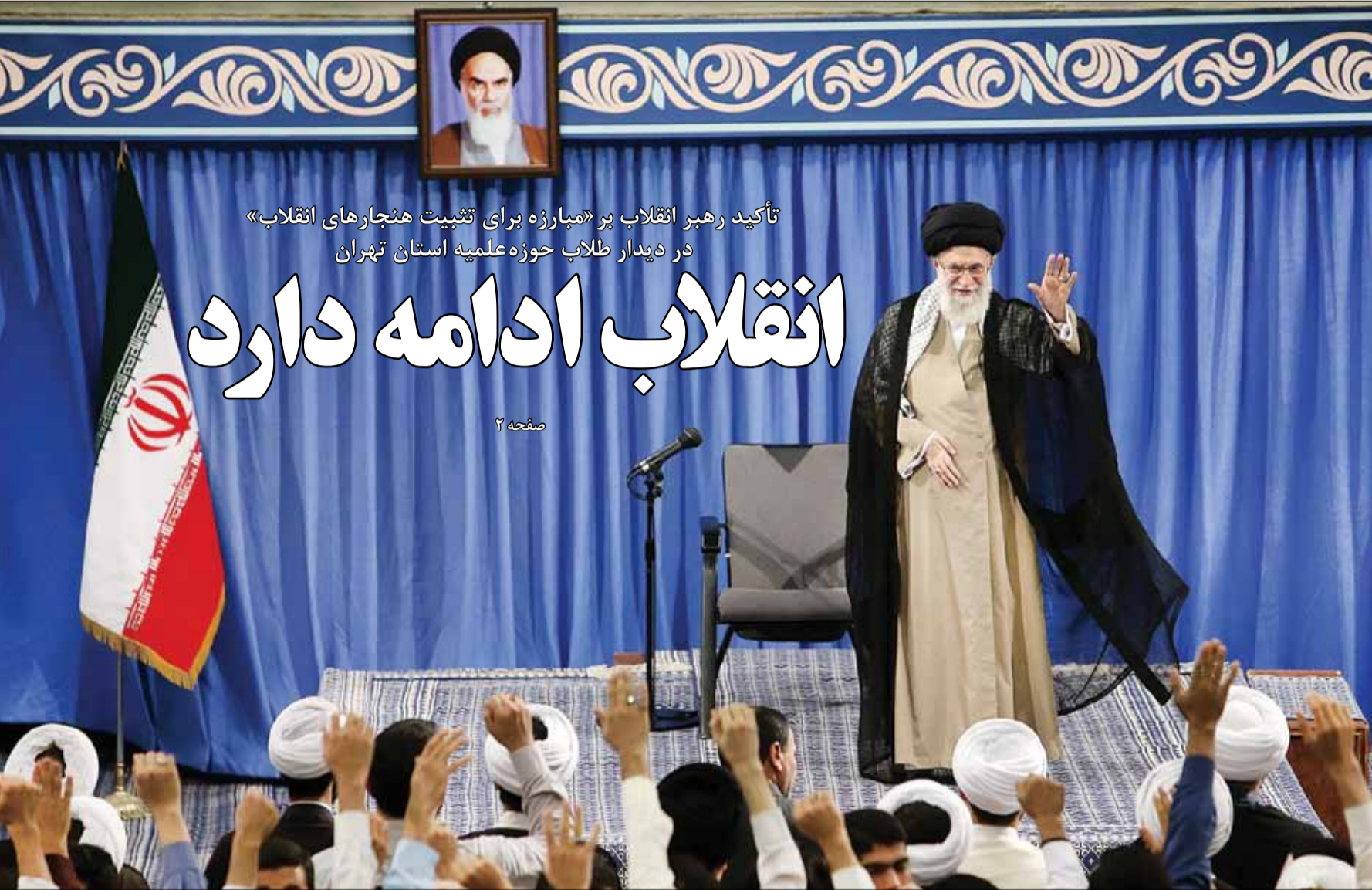
صفحه ۲

وطن امروز

آژانس عاری از جهت‌گیری نیست

علی‌اکبر صالحی:

صفحه ۲

تأکید رهبر انقلاب بر «مبارزه برای تثبیت هنجارهای انقلاب» در دیدار طلاب حوزه علمیه استان تهران

انقلاب ادامه دارد

صفحه ۲

تیتراژ امروز

دکتر الکساندر آزادگان استاد دانشگاه‌های کالیفرنیا در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

اوباما در روزهای پایانی حامیان برجام را هم شوکه کرد

صفحه ۱۲

والیبال ایران قهرمان نوجوانان جهان شد

سلام به نسل طلایی

صفحه ۱۴

فراخوان فروش پراید با کد ملی

سایپا: روی هر پراید ۴ میلیون ضرر می‌کنیم!

صفحه ۳

اجرای بخشنامه کاهش سود سپرده‌ها، نظام بانکی را با چالش‌های بزرگی مواجه می‌کند

سرکوب بانک‌های کوچک

صفحه ۳

شهر سوخته در ترازوی قضاوت

صادق فرامرزی

شهر امروز شهرداری تهران فارغ از اهمیت و وزن مهمی که در تعیین سیاست‌های کلان شهری در پایتخت دارد همیشه دارای جذابیت و تأثیرگذاری سیاسی بالایی نیز بوده است. نفی این گزاره پیش از هر چیز بستن چشم بر حقیقت سیاسی دهه‌های اخیر کشور است. حقایقی که نخستین بار پس از جنگ‌های دادگاه «غلامحسین کرباسچی» در دهه ۷۰ عیان شد و پس از آن نیز ادامه یافت. شهردار تهران که عرفاً بابت نقش بی‌بدیلیش در جلسات هیات دولت همیشه یکی از اعضای حاضر بوده است، پس از انتخابات شورای دوم و شکست سنگین اصلاح‌طلبان به یکباره از حضور در جلسات هیات دولت محروم شد و پس از آن نیز با پیروزی شهردار سابق تهران در انتخابات ریاست جمهوری اهمیت سیاسی این جایگاه صعودی دوباره یافت به طوری که در تمام سال‌های شهرداری دکتر قالیباف نیز عنصر و جایگاه «رئیس‌جمهورسازی شهرداری تهران» همواره مدنظر رقبای او بود که البته حضور وی در ۲ انتخابات ریاست جمهوری نیز شاهدهی بر این ادعا شد. این روزها پس از انتخاب «محمدعلی نجفی» به‌عنوان شهردار جدید پایتخت بار دیگر بحث اهمیت استراتژیک این نقش مهم بر سر زبان‌ها افتاده به طوری که رقابت برای کسب این کرسی و خط‌نشان کشیدن جریان‌های سیاسی برای اشغال این صندلی حتی دهان و قلم‌های بسیاری را از بررسی کابینه انتخابی توسط رئیس‌جمهور غافل کرد تا بار دیگر اهمیت جایگاه شهردار به‌عنوان اهمیتی مافوق جایگاه وزارتخانه‌ها مطرح شود؛ آنچه در این میان و در پاسخ به سوالات مطرح شده بابت گزینه انتخابی برای شهرداری تهران بارها به زبان آمد و حتی توسط خود نجفی نیز تکرار شد، تقلیل دادن جایگاه سیاسی شهرداری تهران برای اهمیت مضاعف یافتن مسائل شهری بود. موافقان گزینه انتخابی که در جریان رقابتش برای کسب این جایگاه با رقبای زیادی رقابت را شروع کرد اما در پایان و پس از منصرف کردن رقبای براحتی پیروز این میدان شد، در جواب به انتقادات بابت سن بالای شهردار جدید و سابقه بیماری‌اش (که خود علت کناره‌گیری از سازمان گردشگری با سطح کمتری از مسؤلیت را این مساله بیان داشته بود) چنین پاسخ داده‌اند که ۱۱ سال بالاتر بودن سن نجفی در آغاز مسؤلیت‌ش نسبت به پایان ۱۲ سال شهرداری قالیباف علتی قانع‌کننده برای عدم چشم‌داشت او نسبت به خیز برداشتن برای رشد سیاسی خود از طریق مسؤلیت شهرداری تهران

ادامه در صفحه ۵

چرا ما از توسعه سیاسی شما خوش‌مان نمی‌آید؟

حسن رضایی

یادداشت‌امروز زیست اجتماعی بشر به خودی خود، مساله‌ای پیچیده است. با این وجود، پیچیده‌ترین ساخت زندگی اجتماعی بشر را باید در عرصه سیاست جست‌وجو کرد. خلق کمندی در چنین عرصه پیچیده‌ای طبیعتاً کار آسانی نیست، یا بهتر بگوییم: کار هر کسی نیست! مگر کار آن کسانی که در عرصه شامورتی‌بازی سیاسی پد طولایی داشته باشند! مثلاً چه کسانی؟ اصلاً ما در ایران خودمان از این استعدادها داریم؟ چرا نه؟ الساعه معرفی می‌کنیم؛ من شعیده‌بازانی همه‌فان حریف را می‌شناسم که هم‌زمان با مبارزه زیرپوستی، رو پوستی و خلاصه همه‌جانبه با حاکمیت، امام(ره)، رهبری، انقلاب و همه چیز اسم نظام، امام(ره) و انقلاب هم از ذهن‌شان نمی‌افتد! خب! اینها چه ربطی به خلق کمندی در عرصه سیاست دارد؟ عرض می‌کنم! بگذارید رک و رو راست ببرسم طی ۲ سال گذشته کدام عرصه مهم سیاسی کشور بیشتر موجب خنده خلق‌الله شده است... کجا؟! آهان، بله! متأسفانه حدس‌تان درست است. یادتان هست، خردادماه ۹۵، عباس عبدی، تحلیلگر شناخته‌شده اصلاح‌طلب چه پیشنهادی به رئیس مجلس داد؟ نیست؟ من می‌گویم: عبدی به رئیس مجلس پیشنهاد داد ۲ جلد کتاب «اقتصاد برای همه» و «بیشتر اقتصادی برای همه»، نوشته دکتر علی سرزمین را تهیه کرده و به رایگان جهت مطالعه در اختیار نمایندگان قرار دهد و در صورت امکان آزمون هم از آنها گرفته شود! فی‌الواقع، جناب عبدی می‌گفت جایی را که باید درباره همه چیز کشور تصمیم بگیرد، نه قانون بنویسد، برویم و تبدیل به یک آموزشگاه کنیم! سوال این است که لواز انتخاب نمایندگان مجلس چیست و چرا باید کسی را راهی مجلس کنیم که لازم باشد نیامده، برایش نسخه آموزشی صادر شود؟ اساساً اگر مساله با خواندن همان ۲ جلد کتاب حل شود، تکلیف تصمیماتی که نمایندگان پیش از خواندن آن ۶۰۰ صفحه تجویز جناب عبدی می‌گیرند، چه خواهد بود؟ مگر در کشوری که بنا به گفته معاون وزیر علوم «۵۰ هزار دانش‌آموخته بی‌کار در مقطع دکترا داریم که سلاله ۳۰ هزار نفر نیز به این آمار اضافه می‌شود»، قحط‌الرجال است که پس از حمایت و راهی کردن لیست‌مان به مجلس، برای لاپوشانی دسته‌گل بزرگ‌مان، لازم باشد چنین پیشنهادات مضحکی بدهیم؟ بله، خلاصه که قحط‌الرجال نیست جناب عبدی، ولی قحط‌پول

ادامه در صفحه ۵

نگاه امروز

«زنجیره‌ای» و نه «روزنامه‌نگار»!

حسین قدیانی

فقط قصه شهرداری تهران نیست؛ قالیباف در هر کجا و در هر مجموعه که مدیر بوده، نشان داده به حیث مدیریت، توان بالایی دارد. این مهم آنقدر مشهود است که حتی در مناظره‌ها هم یار کمکی حسن روحانی یعنی اسحاق جهانگیری، با وجود آن همه تخریب و سیاه‌نمایی، این یکی را نتوانست لجن‌مال کند که شهردار سابق تهران در «مدیریت مساله» شهردار کارآمدی بوده بگذریم که فروکاستن ۱۲ سال خدمت انصافاً شبانه‌روز قالیباف در کلاس‌های مبتدا و انتهایی چون «تهران» به مقوله «سازه» مصداق مسلم قدرشناسی است؛ نکته‌ای که در روزهای اخیر حتی شماری از عناصر جناح مخالف هم به آن اعتراف کردند و قالیباف را نه در یک پا دو حوزه مشخص، که در مجموع و با احتساب تمام جهات، اولادارای عزم و انگیزه کار و خدمت دانستند و ثانیاً در مسیر «مدیریت جهادی» کار بلد و موفق خواندند. کافی است تهران ۱۲ سال پیش را با تهران کنونی ولو در ظاهر شهر، مقایسه کنیم تا بفهمیم آنگاه بعضی راجل سرشناس و البته عاقل‌تر جناح موسوم به اصلاحات، نه شق القصر بلکه از بدیهیات انصاف در داوری بوده است. با این همه از روز شنبه تا امروز که من دارم این متن را می‌نویسم، رسانه‌های جریان اصلاحات از مجازی گرفته تا زنجیره‌های کاغذی، به تخطئه و شماتت عناصر اصلاحاتی یادشده پرداختند که قدردانی از قالیباف، چرا؟ جالب است! یکی‌شان نوشته: «شهردار جدید تهران قبل از شروع هر کاری در «بهشت» ابتدا باید به شهروندان توضیح دهد که چه چمنی را از قالیباف تحویل گرفته!» این نگاه تند، مغرضانه و بیهوده دور از بدیهات انصاف اما سبب شد یکی از عقلای قوم اصلاحات از نجفی وارد هیچ میدانی نشود که ناخودآگاه به قیاس قالیباف با او ختم شود!

ادامه در صفحه ۵